

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214416
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2217214416.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom: JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: A. B., D.. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, W. Z., o zaplatenie 8.866,46 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky vo výške 9,90 % ročne zo sumy 8.866,46 eur od 30.06.2017 do zaplatenia, najviac však do výšky sumy zmluvných úrokov 3.480,82 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie vo zvyšnej časti žaloby z a s t a v u j e .

III. Žalobcovi s a p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd v predošlom rozsudku vydanom dňa 21.06.2019 v prejednávanej veci o zaplatenie 8.866,46 € s prísl. okrem iného výrokom II, následne potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu, zamietol žalobu vo zvyšnej časti zmluvných úrokov vo výške 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8.866,46 eur od 30.06.2017 (t.j. odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru) do úplného zaplatenia istiny, s tým, že žalobcovi súd z dôvodu jeho plného úspechu v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Tieto výrokové časti rozsudku po ich potvrdení rozsudkom Krajského súdu v Trnave (č.k. 9Co/239/2019-138) boli napadnuté dovolaním žalobcu.

2. Po doručení v následnom dovolacom konaní vydaného uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 5Cdo/86/2020-194 z 26.10.2020 stranám sporu s príslušnými výzvami k oznámeniu aktuálneho stavu pohľadávky / záväzku (viď výzvy z č.l. 199) súd predmetnú vec v zostávajúcej časti nároku, ktorá bola uvedeným uznesením súdu vyššej právnej inštancie zrušením v odseku 1 odôvodnenia špecifikovanej časti skoršieho rozsudku (tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu) vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, opätovne prejednal na nariadenom pojednávaní, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý nepožiadal o jeho odročenie a súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti, a v neprítomnosti nijakým spôsobom neospravedlneného žalovaného, ktorý taktiež nepožiadal o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (viď zápisnicu z pojednávania z 28.04.2021), pričom prijal rovnaké skutkové závery ako v predošlom rozsudku z 21.06.2019 (najmä odseky 4 až 7 jeho odôvodnenia, na ktoré súd v plnom rozsahu odkazuje) a zároveň zostávajúcu časť nároku vymedzenú

v odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku opätovne právne posúdil v súlade s vysloveným právnym názorom súdu vyššej inštancie.

3. Na základe uvedeného súd v ďalšom konaní rozhodol tak, že zaviazal žalovaného aj k zaplateniu zmluvných úrokov vo výške 9,90 % ročne zo sumy 8.866,46 eur od 30.06.2017 do zaplatenia, najviac však do výšky sumy (žalobcom podľa jeho čiastočného späťvzatia žaloby z 22.04.2021 požadovaných) zmluvných úrokov 3.480,82 eur - v čase vyhlásenia rozsudku už splatných takmer v celom rozsahu (splatnosť celej sumy tohto zostatku nastáva dňom 17.06.2021, pokiaľ predmetný dlh nebude uhradený skôr), pretože strany sa v uzavretej zmluve o úvere vrátane jej súčastí (príslušné ustanovenia OP žalobcu pre úvery občanom v znení účinnom od 01.11.2015) dohodli na tom, že aj v prípade, že si dlžník z úverového vzťahu poruší svoju povinnosť riadne a včas splácať úver, v dôsledku čoho dôjde k jeho predčasnému zosplateniu veriteľom, bude dlžník aj naďalej povinný platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, čo súd aj rešpektoval (zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru), avšak - pokiaľ nedôjde k zaplateniu celého zostatku istiny skôr (kedy je žalovaný povinný platiť úroky z istiny len do času jej skutočného vrátenia veriteľovi) - maximálne len do výšky, v akej by mal žalovaný zaplatiť zmluvné úroky z istiny pri riadnom plnení povinností v zmysle zmluvy ako cenu peňazí s tým, že predmetnú dohodu nad rozsah v zmluve vopred stanovenej celkovej výšky úrokov, ktoré má dlžník zaplatiť za poskytnuté peniaze počas dohodnutej doby splácania úveru (len do tejto výšky sú zmluvné úroky ako cena peňazí vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne), považoval súd za dojednanie, ktoré je podľa § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neprijateľnou, a tým i neplatnou zmluvnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože také dojednanie by umožňovalo navyšovanie ceny peňazí bez jej presného objemového a časového ohraňovania, čím by sa postavenie dlžníka ako spotrebiteľa mohlo neprimerane zhoršiť a v konečnom dôsledku by musel veriteľovi zaplatiť neprimerane vysokú a v prípade pretrvávajúceho omeškania dlžníka ničím nelimitovanú sumu ako náhradu (odmenu) za poskytnutie peňazí. V tomto prípade priznal súd žalobcovi všetky (doteraz nepriznané) zmluvné úroky v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka (5.174,- eur /č.l. 1/ - 1.406,67 eur - 286,51 eur /č.l. 41-42, č.l. 101/), a to vzhľadom na ich splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku v nevyčíslenej podobe tak ako to vyplýva z výroku I tohto rozsudku (k tomu pozri aj prvú vetu tohto odseku odôvodnenia rozsudku). V rozsahu nad priznanú sumu úrokov súd konanie na čiastočné späťvzatie žaloby z 22.04.2021 zastavil podľa § 144 a § 145 ods. 2 C.s.p.(výrok II).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci (v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore) úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. jeho čistý úspech vo veci predstavuje 100 % (vrátane predošlého rozsudku vydaného v tejto veci dňa 21.06.2019). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).